

Alnus glutinosa
olsza czarna

Duże, szybko rosnące drzewo z rozłożystą koroną i prostym, strzelistym pniem. Zasiedla wilgotne miejsca lasów łęgowych całej Europy i części Azji i północnej Afryki. Rośnie nad potokami, rowami, w dolinach rzek i nad jeziorami. Pokrój luźny, stożkowaty. Dolne konary wzniesione do góry, górne poziomo odstające od głównego pnia. Dorasta do 30 m wys. Osiąga wiek 120 lat. Kora na pniu ciemnoszara, prawie czarna, spękana. Ma zdolność tworzenia odrostów ze ściętych pni. Liście ciemnozielone, odwrotnie jajowate, z tępym, lub wyciętym wierzchołkiem, dł. 4–10 cm, pofalowane, z wierzchu błyszczące. Liście jesienią nie przebarwiają się i opadają zielone. Kwiaty zebrane w kotki. Owocostany szyszkowate pozostają długo na drzewie. Dobrze znosi wilgotne, kwaśne gleby. Wrażliwa na suszę. Do sadzenia w założeniach krajobrazowych, w miejscach podmokłych. Gatunek pionierski.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

zasięg geograficzny

Europa z wyjątkiem Pn. Skandynawii, do Kaukazu i zach. Syberii, pn-zach. Afryka

pochodzenie

pierwsza publikacja: (Carolus Linnaeus (1707-1778) jako *Betula glutinosa*); Joseph Gaertner (1732-1791) (1753)1791

grupa roślin

liściaste

grupa użytkowa

liściaste drzewa

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

drzewiasty rozłożysty
jajowaty
szerokostożkowy

docelowa wysokość

powyżej 20

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

kwiatostan

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże wilgotne
podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne)

ph podłoża

roślina tolerancyjna
odczyn kwaśny
odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

gliniasta
roślina tolerancyjna

zastosowanie

zadrzewienia krajobrazowe
rekultywacja

strefa

3

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

